

2015. április 5.
Mandabokor, Kálmánháza
Húsvéti Istentisztelet

„¹Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint Salómé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus testét. ²A hét első napján, korán reggel, napkeltekor, elmentek a sírbolthoz, ³és erről beszéltek egymás között: „Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?” ⁴Ekkor felnéztek, és látták, hogy a kő el van hengerítve. Pedig az igen nagy volt. ⁵És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek. ⁶De az így szólt hozzájuk: „Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. ⁷De menjete el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy elóttete megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.” ⁸Ekkor kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és döbbenet fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.” Mk 16,1-8

Drága Gyülekezet!

Ezen a mai alkalmon nem a 2000 évvel ezelőtti eseményt szeretném magyarázni, hiszen a Szentírás tudósításából elegendő információnk van, hogy tulajdonképpen hogyan történt Jézus Krisztus halála és feltámadása. A nagypénteki kereszthalált és a harmad napon történt feltámadást leírják a szemtanúk, azok, akik látták meghalni, majd látták az üres sírt, s találkoztak a feltámadott Jézussal. Ezért írja Pál apostol: **„⁴Eltemették, és - ugyancsak az Írások szerint - feltámadt a harmadik napon, ⁵és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek. ⁶Azután megjelent több, mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak. ⁷Azután megjelent Jakabnak, majd valamennyi apostolnak. ⁸Legutoljára pedig, mint egy torzszülöttnek, megjelent nekem is.”** I Kor 15,4-8. Ezek a szem – és fültanúk részletesen beszámolnak, mint ahogy olyan kortársak is írnak Jézusról, akik nem hittek benne, mégis a történések alól nem tudták kivonni magukat. Az akkori egyik legnevezetesebb történetíró, Josephus Flavius így ír arról az időszokról a „Testimonium Flavianum”

szövegében: „*Ezekben az időkben élt Jézus, egy bölcs ember, ha ugyan embernek kell nevezni őt. Mert rendkívüli tetteket művelt, és az igazságot örömmel elfogadó emberek tanítója volt. Sok zsidót magához vonzott, és sok görögöt is. Ő volt a messiás. Amikor legfőbb embereink följelentésére Pilátus kereszthalállal büntette, nem hagyták el azok, akik kezdettől fogva szerették. Ő ugyanis megjelent nekik három nappal később újra élve, amint ezt és sok más dolgot megjövendöltek róla az isteni próféták. És a mai napig sem tűnt el azoknak az embereknek a tömege, akiket ő róla keresztényeknek neveznek.*”. Szóval nem az események magyarázatát szeretném előtérbe helyezni a mai istentiszteleten. Nem is szeretnék benneteket meggyőzni Jézus Krisztus feltámadásáról. Nem akarok, és nem tudok benneteket meggyőzni arról. Benneteket is, ahogy engem is az Ige győzhet meg, mint megannyi fiatal, akik itt vannak péntekről péntekre, szolgálnak alkalomról alkalomra. Égnek Jézusért, odaszánják az szívüket, életüket, idejüket, mert Vele élnek. Itt vannak, hallgatják a Jézusról szóló Igét, formálja az életüket, mert őket is az Ige győzte meg Jézusról. Tudjátok, milyen áldás látni, ahogy emberek növekednek a hitben, a kegyelemben, változik meg a gondolkodásuk a párkap-

csolatról, a tanulásról, a szolgálatról, a munkáról? Tudjátok, milyen áldás látni, ahogy megváltozik a gondolkodásuk, s olyan dolgokat látnak meg bűnnek, amiben korábban benne voltak? Tudjátok, milyen áldás látni, hogy Isten hogyan tisztítja meg őket, hogyan nyernek bocsánatot és hogyan tudnak megbocsátani? Hogyan tudják azokat szeretni, akiket korábban gyűlöltek és mindenféle rosszat mondtak róluk, hogyan törekednek békességre, akikkel korábban békétlenségben voltak? Hogyan tudnak imádkozni azokért, akiket korábban szidalmaztak? Miért? Mert Jézus meggyőzte őket! Az értük meghalt és feltámadt Jézus meggyőzte őket. Mert meggyőzhetőek voltak. Drága Testvérem! Nem tudom, hogyan jöttél erre a mai alkalomra? Nem tudom, hogyan ülsz ma itt? Nem tudom, hogyan hallgatod ezt a mai prédikációt, de hadd tegyem fel a kérdést neked! Van benned, a te szívedben szándék, készség, hogy Jézus meggyőzzön arról, hogy érted halt meg, hogy a bűneid büntetését, mindazt, amit te meg én érdemeltem volna, azért Ő halt meg? Engeded, hogy meggyőzzön téged arról, hogy Ő érted és értem támadt fel, győzte le a halált, hogy miattad és miattam lett üres a sír, hogy mi se maradjunk a halálban, mert Ő a feltámadásával az üdvösséget kínál

ja fel neked meg nekem? Engeded, hogy meggyőzzön téged? Vagy azt mondod, „kit érdekel, legyünk túl ezen a mai alkalmon, aztán hadd menjek a dolgomra. Mindenki csinálja azt, amit jónak lát!” Tudod, drága Testvérem, szeretlek annyira, szeretem ezt a drága gyülekezetet annyira, érzem a felelősségét annak, hogy elmondjam neked, minden miattad és miattam történt. Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása miattad és miattam történt. Ő annyira szeretett, hogy odaadta az életét, lemondott a maga életéről, minden bűn, ami a te meg az én életemben van, volt és lesz, azért Ő meghalt. S ha ez hidegen hagy, akkor nagyon kemény a szíved. Engedd, hogy ezt a kemény szívet Ő feltörje, s meggyőzzön téged is arról, ahogy engem is meggyőzött annak idején, hogy Ő szeret, hogy Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen. Ő azt akarja, hogy új értelmet nyerjen a te életed. Olyan távlatok nyiljanak meg előtted, amelyeket előtte nem ismertél. Hogy megváltozzon az életed, új alapokra helyezd, hogy ne legyen a te életed parlagon fekvő, mint akinek nincsen gazdája, hanem azt szeretné, ha kivi-rulnál, ha Krisztus jó illata áradna a te életedből. Ő nem egy kel-lék, egy kiegészítő akar lenni a te életedben, hanem Ő az alap

szeretne lenni, amire építhetsz. Amire építheted az életedet, a házasságodat, a munkádat, a tanulásodat, a szolgálatodat, a min-dennapjaidat. A meghalt és feltámadt Jézus az alapja szeretne lenni az életednek. Ő ezért szeretne meggyőzni téged, hangsú-lyozom, nem én. Mert ha rám hallgatva fogod követni Jézust ma, akkor holnap elhagyod. De ha engeded, hogy az Ige győzzön meg téged Jézus valóságáról, létezéséről, mindarról, amit Ő tett érted, akkor az egy életre meghatározó lesz számodra. Az Ige teszi valósággá számunkra a ma is élő Jézust! Mert teljes bizo-nyossággal elmondhatom, hogy Jézus ma is él! Úgy gondolom, Jézus haláláról nem kell senkit gyözködni, hiszen a legtöbben úgy vagytok vele, hogy az hihető. No, de a feltámadás? Tudjá-tok, a kettőt együtt kell nézni, nem beszélhetek a nagypénteki Jézusról feltámadás nélkül, de nem beszélhetek a feltámadásról a keresztre feszített Jézus nélkül. Ezt a két eseményt együtt kell látnotok. Arról szeretnék nektek ma beszélni, hogy ez a két ese-mény hogyan hat ki egy ember életére. Mert higgyétek el, a 2000 évvel ezelőtt történt események ma is képesek emberek életét megváltoztatni. Képes megváltoztatni a nagypénteki esemény, Jézus Krisztus halála, és megváltoztatni a harmad napon történt

feltámadás. Lehet, hogy most értetlenül állsz ez előtt a mondat előtt. Lehet, hogy azt kérdezed, milyen változás, milyen változásra lenne szükségem? Miben kellene változnom? Erre csak akkor fogsz tudni válaszolni, amikor megértetted azt, hogy minden rólad meg rólam szól, minden érted és értem történt. Azért, mert kihúzod magad az események történése alól, azért még téged is érint. Az egész Jézus körüli esemény az téged is érint. Lehet, hogy most még nem érted, de azért imádkozom, hogy egyszer váljék számodra teljesen érthetővé, legyen teljesen világos, hogy az egész Szentírásnak az üzenete, a tartalma, minden a te meg az én elrontott életemről szól, s arról, hogy Jézus Krisztusban az Atya ezt hogyan akarja helyreállítani. Az egész elrontott életem hogy nyerhet teljesen új értelmet. Tudjátok, amikor 15-16 éves voltam, s a fiatal életem nem szólt másról, mint hazugságokról, paráznaságokról, tiszteletlenségről, fényűző határtalan bulizásról, s az élvezetek mámorában éltem az életemet, akkor rá kellett döbbenem, hogy az egész életem egy nagy nulla. Üres. Nincs semmi értéke. Parlagon feküdt az életem. S tudjátok milyen az, amikor valami parlagon fekszik? Nincs gazdája. Egy nihilista, értelmetlen életem volt, s értelmet, célt egyedül Jézustól

kaptam. Higgyétek el, éltem már annyit, hogy őszintén elmondhassam, Jézus adott értelmet és célt az életemnek. Amikor befogadtam Jézust az életembe, engedtem, hogy meggyőzzön, akkor az a parlagon feküdt élet kivirult. Feltörte azt a kemény földet, azt a gazdátlan, parlagon hagyott szívemet és Vele kivirult az életem. 36 év alatt láthattam annyit, hogy azt mondhassam teljes bizonyossággal, Jézussal van értelme az életnek, Őnélküle minden értelmetlen. Vannak, akiket Jézus fiatalon meggyőz erről, vannak, akik idősen válnak meggyőzhetővé, s vannak olyanok, akik meggyőzhetetlenek, s úgy mennek ki ebből a világból, hogy az egész életük, minden, ami itt maradt, minden, amiért éltek, dolgoztak, fáradoztak, ami számukra fontos volt, annak nem volt értelme, s úgy zárul le az életük, hogy minden értelmetlen volt. Tudjátok, hányszor hallottam, hogy amiért az édesapa, édesanya, amiért a szülők keményen megdolgoztak, azt a gyermek pillanatok alatt eltapsolta, elherdálta. Nem becsülte, s kifolyt a kezei közül. Amit felépítettek kinkeservesen, hogyan vált értelmetlené a gyermekeik kezében. Értelmet az emberi élet, s mindaz, amit ezen a földön tesz, egyedül Jézus Krisztusban nyer értelmet. Hadd kérdezzem meg őszintén, te mit építesz? Nem félsz, hogy

mindaz, amit felépítesz, a gyermekeid, unokáid eltapsolják? S odaveszik minden fáradozás, minden értelmetlenné, hiábavalóvá válik? Gondolkodtál már az, hogy mit hagysz magad után? Mik azok a dolgok, amiket nem lehet máról-holnapra eltapsolni, hanem egy életen át megmaradhatnak? Gondolkodtál már azon, hogy milyen alapokra építed a magad életét, s mit látnak a gyermekeid? Mert amilyen alapra építesz, olyan alapot teremtesz meg a gyermekeidnek is. Ha fényűző alapot vetettél, akkor fényűző módon veszítesz el mindent. Mire építesz, és mit hagysz magad után? Emlékszem, valaki egyszer azt mondta, amikor Nyíregyházán meglátogattam: „Mindent megadtam a gyermekemnek, sosem volt hiánya semmiben, s mégis semmibe néz, nem hallgat rám, nem fogad szót nekem.” Talán ez volt a baj, hogy mindent, s nem azt, ami megalapozhatta volna az életét. Ami a szeretetet, a békességet, a tiszteletet, az odafigyelést munkálja, nem pedig a gyűjtögető, hóhányó, rendezetlen életet. Mert rendezetlen életből van elég. Nézzetek körül. Hány rendezetlen élet van a környezetedben? Talán a te életed is rendezetlen? Amikor nagy terveket szövögettél, nem ilyen életre számítottál. Lehet, hogy nem is tudod, hogy mikor siklott félre az életed, de kicsúszott a lábad alatt

a talaj, zátonyra futott, aztán a rendezetlen élet közepén találtad magad. Lehet, hogy észre sem vetted a rendezetlen életedet, mert a többségének ilyen rendezetlen az élete, aztán már fel sem tűnik. Lehet, hogy nagy álmokkal indultál, hűségéről, szeretetről, megértésről, harmonikus, feledhetetlen pillanatokról álmodtál, s benne vagy nyakig a rendezetlen életben. Lehet, hogy nem mered bevallani magadnak, mert akkor szembesülni kell azzal, hogy az egész életed elrontott. Nem lesz népszerű, amit mondok, lehet, hogy megfedtek engem azért, amit most mondok, lehet, hogy jövő alkalommal már nem jöttök ide, de el kell mondanom, mert szeretlek benneteket annyira, hogy nem tarthatom magamban, Jézus nélkül ne csodálkozzatok, hogy ilyen az életetek. Az enyém is ilyen volt! Egy nagy csódtömeg voltam! Lehet, hogy azt mondjátok, túlzás, de csak én tudom, mi volt az életemben, mit vártam az élettől, milyen tisztátalan gondolataim, vágyaim voltak, s ezeket milyen úton-módon próbáltam meg kielégíteni. 16 évesen el kellett jutnom oda, hogy egy csőd az életem. Rendezetlen. Tele vannak felvállalhatatlan, szégyenletes dolgokkal. S úgy gondolom, ahogy nekem is, úgy neked is tele van az életed ilyen felvállalhatatlan, szégyenletes dolgokkal. S ha ezt így ér-

zed, akkor most neked mondom a legcsodálatosabb evangéliumot: Jézus ezekért a szégyenletes, felvállalhatatlan dolgokért halt meg. Amiket szégyellsz, amiket cipelsz, s nem tudod hova letenni. Ami alatt lassan összeroskadsz, ami kilátástalanná teszi a mindennapjaidat, ami miatt rémálmok gyötörnek, ami elől menekülsz. Mindaddig rendezetlen lesz az életed – ne is próbáld Jézus nélkül rendbe tenni, mert nem fog sikerülni –, mindaddig rendezetlen lesz, amíg nem engeded, hogy Jézus vegye kezébe a dolgokat, Ő vegye kezébe az életedet, s engedd, hogy kezdjen azzal az elrontott étellel azt, amit Ő akar. Ő ilyen elrontott életet vár. Azzal az elrontott étellel menjünk Őhöz, s kérjük, hogy tegye rendbe azt, amit mi elrontottunk. Ő azért jött, hogy azt a szennyes ruhát átvegye. Tisztát nem vesz át, Ő tisztát ad! Tiszta, fehér ruhát ad szennyes, bemocskolt ruha ellenébe. A szennyes, bemocskolt étellel tud mit kezdeni. Aki Őhöz megy, annak kínálja fel a tiszta, fehér ruhát. A rendezett életet. Ő a rendezetlen teszi rendbe. A nagypénteki Jézus azért halt meg, hogy minden szégyenletes, szennyes, rendezetlen dolgot az ételtől magára vegyen, s a harmadik napon azért támadt fel, hogy a reménytelen életet reménnyel töltsen meg. Kérlek, bo-

császatok meg nekem, lehet, hogy most többetekben az fogalmazódik meg, milyen ünneprontó voltam az igehirdetésemben, de oly sokszor elhallgattam dolgokat, akartam népszerű lenni emberek előtt, akartam emberek igényeit keresni, ki mit akar hallani. Annyi elpazarolt lehetőség van mögöttem, amivel nem beszéltem nektek arról a ma is élő Jézusról eleget, hogy megváltozzon az életetek. Nem annak engedtem, hogy mit akar Isten mondani. Mi az, ami az új életet munkálja, mi az, ami megtérésre, bűnbánatra, bűn felismerésére indíthat embereket és mi az, ami az új életet munkálja. Olyan mély vágyat ébresztett a szívemben Jézus Krisztus, ahogy nekem is rendeződött az életem, úgy nektek is rendeződjön az életetek Vele. Hogy megbéküljete az Istennel, hogy megváltozzon az életetek, hogy engedjétek meggyőzni magokat, hogy meggyőzzön benneteket az Ő szava, hogy Ő ma is él, Ő most is él! Úgy szeretném, ha igazságban és szentségben tudnánk Őt imádni, hogy vágy ébredne a szívünkben, hogy jobban és jobban megismerhessük Őt, közelebb kerülhessünk Őhöz. Olyan nagy vágy van a szívemben, hogy ne csak névleges keresztyének legyünk, hanem hitvalló, az Ő nevét megvalló keresztyének, akiken látszódik a krisztusi élet. Olyan nagy vágy

van a szívemben, ha minél többen meghoznátok azt a radikális döntést, ami gyökeres változást hozhatna az életetekben és oda-szánt Krisztus-követők lennétek. Olyan jó lenne, ha minél többen vennétek fel a küzdelmet a bűnnel szemben, tagadnátok meg az életetekben a bűnt és vágynátok a tiszta életre, amit Jézus készített el számotokra. Olyan jó lenne, ha együtt várnánk az Ő megjelenését és együtt készülhetnénk az Ő színe elé. Ha minél többetekben ez a vágy ott lenne.

Drága Testvérem!

Jézus Krisztus mindent elkészített, a kereszten minden el lett rendezve, az üres sír is arról árulkodik, hogy Jézus mindent elvégzett, most azon van a sor, hogy engedd magad meggyőzni, engedd, hogy Ő győzzön meg téged, érted halt meg és érted támadt fel. Érted feszítették keresztre és érted lett üres a sír! Engedd, hogy hit ébredjen a szívedben a meghalt és feltámadt Krisztus iránt.

Ámen!